خراسان روزنامه صبح ایران
چهارشنبه ۱۹ اسفند ۱۳۹۴ . ۲۹ جمادی الاول ۱۴۳۷ . شماره ۱۹۲۱۳

برخی استان ها فاقد کتابفروشی های به‌روز هستند

مدیرعامل موسسه نمایشگاه‌های فرهنگی ایران گفت: هنوز برخی از استان های کشور فاقد کتابفروشی های به‌روز هستند و نمایشگاه‌ها امکان دسترسی آسان را به تازه های نشر فراهم می کنند. به گزارش ایرنا به نقل از روابط عمومی موسسه نمایشگاه های فرهنگی ایران، امیر مسعود شهرام نیا افزود: نمایشگاه‌های استانی کتاب، پاسخگوی نیاز مردم هستند.

آموزه‌هایی از نهج‌البلاغه

اصول رفتار سیاسی در کلام امیرمؤمنان(ع) (بخش دهم)

فرصت‌ها را دریابیم

اشاره: نوشتاری که در پی می آید، متن گفتاری از سلسله گفتارهای حجت‌الاسلام محمد جواد نظافت، از استادان حوزه علمیه مشهد است که در آن، به تبیین آموزه هایی از نهج‌البلاغه و معارف علوی پرداخته است. خوانندگان محترم می توانند این مباحث را هر هفته، در این ستون پیگیری و مطالعه کنند.

در قسمت های قبلی، به سیره عملی امیرالمؤمنین(ع) در مواجهه با قضایایی که پیش از آغاز خلافت ایشان روی داد، اشاره کردیم. زمانی که خلافت امام علی(ع) آغاز شد، دیگر شاهد رویه قبلی ایشان نیستیم. امیرالمؤمنین(ع) با آغاز خلافت، مشی خود را تغییر دادند. حضرت در خطبه ۱۵ نهج‌البلاغه می فرمایند: «وَ اللهِ لَوْ وَجَدْتُهُ قَدْ تُزُوِّجَ بِهِ النِّسَاءُ وَ مُلِكَ بِهِ الْإِمَاءُ لَرَدَدْتُهُ؛ به خدا، اگر ببینم که [بیت‌المال] به مهر زنان یا بهای کنیزکان رفته باشد، آن را باز می گردانم.»

می دانیم که خلیفه سوم عطایای فراوانی به اطرافیانش می داد. به دیگر سخن، بیت‌المال را به اطرافیان خود اختصاص داده بود. امام علی(ع) می فرمایند که اموال به غارت رفته از بیت‌المال را، ولو کابین و مهریه زنان شده باشد، پس می گیرند. بعد ادامه می دهند: «فَإِنَّ فِي الْعَدْلِ سَعَةً وَمَنْ ضَاقَ عَلَيْهِ الْعَدْلُ فَالْجَوْرُ عَلَيْهِ أَضْيَقُ؛ در عدالت گشایش است و آن که عدالت را برنتابد، ستم را سخت‌تر یابد.» این، آرمانگرایی واقعی است. در خطبه ۱۶ نهج‌البلاغه که ظاهراً در زمان بیعت مردم در مدینه ایراد شده است، این رویکرد امیرالمؤمنین(ع) بیشتر آشکار می‌شود که می فرمایند: «أَلَا وَإِنَّ بَلِيَّتَكُمْ قَدْ عَادَتْ كَهَيْئَتِهَا يَوْمَ بَعَثَ اللهُ نَبِيَّهُ (صلی ا... علیه وآله) وَالَّذِي بَعَثَهُ بِالْحَقِّ لَتُبَلْبَلُنَّ بَلْبَلَةً وَ لَتُغَرْبَلُنَّ غَرْبَلَةً وَ لَتُسَاطُنَّ سَوْطَ الْقِدْرِ.» حضرت تأکید می کنند که آنچه در زمان پیامبر اکرم(ص) روی داده بود، دوباره اتفاق می افتد. در زمان رسول خدا(ص)، ابوسفیان‌ها کنار گذاشته شدند. به مستضعفان جایگاهی که از آن محروم شده بودند، باز گردانده شد. در یک کلام، انقلاب اتفاق افتاد. حال هم، وضع همین است. امام(ع) اعلام می کنند که همه چیز مانند همان دوران تغییر خواهد کرد؛ مردم غربال خواهند شد. باید آنهایی که پایین هستند، بالا بیایند و آنهایی که بالا آمده‌اند، پایین بروند.

جمله عجیبی است. امیرالمؤمنین(ع) می فرمایند: «حَتّٰى يَعُودَ أَسْفَلُكُمْ أَعْلَاكُمْ وَ أَعْلَاكُمْ أَسْفَلَكُمْ وَ لِيَسْبِقَنَّ سَابِقُونَ كَانُوا قَصَّرُوا وَ لَيُقَصِّرَنَّ سَبَّاقُونَ كَانُوا سَبَقُوا؛ تا آن که پایین، به بالا و بالا، به پایین رود، آنان که سابقه ای در اسلام داشتند و تاکنون منزوی بودند، بر سر کار می آیند و آنها که به ناحق، پیشی گرفتند، عقب زده خواهند شد.» آرمانگرایی چیزی جز این نیست. وقتی زمان مناسب فرا می‌رسد، امام(ع) درنگ نمی کنند؛ نمی گویند الان نیروها اندک هستند، بگذار چند صباحی بگذرد تا قُوّت پیدا کنیم. امیرالمؤمنین(ع) می فرمایند: «حَقٌّ وَ بَاطِلٌ وَ لِكُلٍّ أَهْلٌ فَلَئِنْ أَمِرَ الْبَاطِلُ لَقَدِيماً فَعَلَ وَ لَئِنْ قَلَّ الْحَقُّ فَلَرُبَّمَا وَ لَعَلَ وَ لَقَلَّمَا أَدْبَرَ شَيْءٌ فَأَقْبَلَ؛ حق و باطل همیشه در پیکارند و برای هر کدام طرفدارانی است.

اگر باطل پیروز شود، جای شگفتی نیست و از دیر باز چنین بوده است و اگر طرفداران حق اندک هستند، چه بسا روزی فراوان و پیروز شوند...» امام(ع) باز هم به واقعیت‌ها تأکید دارند، اما فضا دیگر تغییر کرده است. حکومت در دست ایشان قرار دارد و باید کاری کنند. ممکن است تعداد نفرات حزب باطل، زیاد به نظر برسد، اما همیشه این گونه بوده است و باید با توکل و امید به فضل پروردگار، پای در میدان گذاشت و آرمان‌ها را محقق کرد. باید فرصت‌ها را دریابیم. این درسی است که باید از امیرالمؤمنین(ع) و سیره عملی ایشان بیاموزیم.

مهدی جمشیدی، عضو هیئت علمی پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی

همه دلایل موافقان «دین حداقلی» در بوته نقد

گروه اندیشه- رهبر انقلاب در دیدار چندی قبل خود با اعضای مجلس خبرگان رهبری، به ضرورت و حتمیت «تحقق کامل دین اسلام» اشاره و در مقابل، نظریه «دین حداقلی» را نفی کردند. ایشان بر این باورند که وظیفه ما به‌عنوان یک مسلمان، تلاش و مجاهدت در راستای تحقق «تمامیت اسلام» است و هرگز نباید به تلقی‌های محدود و اقلی از اسلام بسنده کرد. به گزارش پایگاه دفتر حفظ و نشر آثار رهبر انقلاب، در این نوشتار تلاش می‌شود در ابتدا، دلایل قائلان به «اسلام حداقلی» مطرح و سپس به نقد و بررسی آن‌ها پرداخته شود.

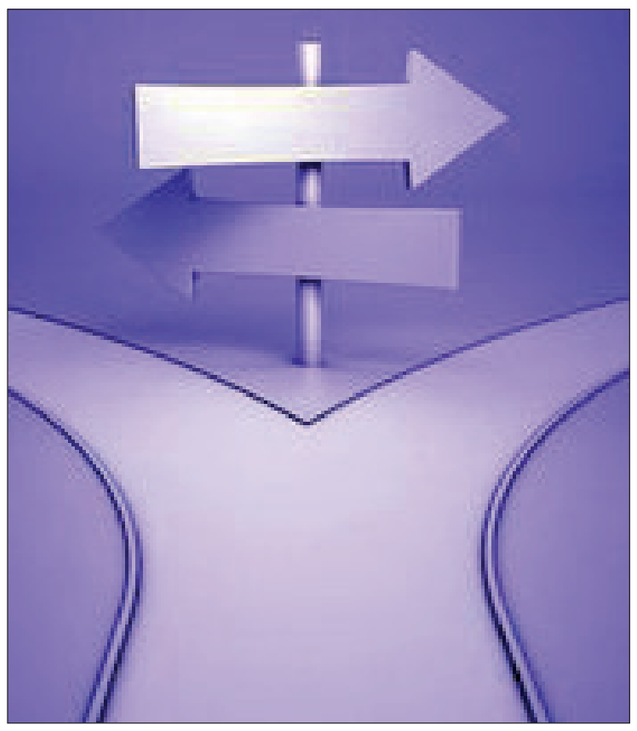

■ **دلایل موافقان بینش حداقلی نسبت به دین**

۱-۱. این بحث، با بحث دوگانه «دین دنیوی» (معاشی) و «دین اخروی» (معادی) مرتبط است. دین دنیوی، احکام فقهی و اخلاقی را لازم و کافی برای اداره جامعه و حل مشکلات آن می داند و حُسن معاد را تابع حُسن معاش و در طول آن قلمداد می کند. در مقابل، دین اخروی، آن‌ها را تکالیفی می بیند که مقصود اصلی از آن‌ها، تأمین «سعادت اخروی» است و دنیا را فقط به آن منظور و به‌منزله مقدمه‌ای بر آن و به‌قدر حاجت، سامان می دهد و بس. به عبارت دیگر، همه احکام را از جنس «عبادیات محض» تصور می کند. حال اگر دین را اخروی بدانیم، باید سامان دادن به بسیاری از حاجات فردی و اجتماعی را خود به عهده بگیریم و فرایض و احکام شرعی را برای آن انجام بدهیم که از نتیجه مختصر دنیوی (که همان آرام کردن محیط و رفع خصومات است) و نتایج عمده اخروی‌شان بهره‌مند شویم. برای مثال، خمس دادن را تکلیفی بدانیم برای زدودن حب مال از دل، که در ضمن، گرهی از کار مستمندان می گشاید، نه از اصل برای تأمین بودجه و اعتباریات حکومت اسلامی. اگر رأی‌مان این باشد، نقش فقه را در حل معضلات اجتماعی به‌صورت قاطعی، اقلی کرده‌ایم. اما اگر این احکام را ناظر به مسائل اجتماعی و برای حل آن‌ها بدانیم، یعنی فقه را دنیوی کنیم، دیگر نمی‌توانیم قائل به مصالح خفیه و غیبی در احکام دین باشیم، بلکه باید کاملاً به پیامدها و گره‌گشایی های دنیوی آن نظر کنیم و هر جا احکام فقهی، نتیجه مطلوب را در حل مسائل در جوامع پیچیده امروز ندارند، آن‌ها را دگرگون کنیم. ممکن است گفته شود که فقه، «احکام ثانوی» هم دارد که از قواعدی همچون تزاحم اهم‌ومهم، نفی عسر و حرج و... برمی خیزد. برای مثال، اگر برای تأمین بودجه حکومت، اخذ مالیات دیگری هم لازم باشد، آن هم واجب خواهد شد. در مقابل گفته می‌شود که در این صورت، فقه در واقع بدل به یک «مصلحت‌اندیشی عقلانی و بشری و عرفی» خواهد شد که هیچ تفاوتی با «نظامات حقوقی غیردینی» نخواهد داشت. به این ترتیب، برای «اکثری شدن»، دست از «دینی بودن» برخواهد داشت.

۱-۲. درباره مناسبات «دین» و «علم» نیز همین حکم صادق است. دین برای تعلیم «علوم طبیعی» یا «علوم انسانی» نیامده و اگر هم بنا به فرض، در این قلمرو سخنی گفته باشد، «حداقلی» است. حتی کسانی هم که معتقدند پاره‌ای از احکام این علوم را می‌توان از متون دینی استخراج کرد، هرگز ادعا نکرده‌اند که دین، حداکثر ممکن را می آموزد. مبانی و روش و مسائل این علوم، چنان مستقل از دین تعریف می‌شوند که بهترین علت تمایز ماهوی آن‌ها از دین است و اگر ادیان برای آموختن این علوم آمده بودند، چرا در دامن آن‌ها یک عالم اقتصاد یا جامعه‌شناس یا روان‌شناس به معنای امروزین پرورده نشد و چرا بنیان‌گذاران این علوم، مبانی‌شان را از دل تعلیمات دینی استخراج نکردند؟ به‌علاوه، تعارض پاره‌ای از آموزه‌های این علوم با آموزه‌های دینی، خود گواه دیگری است بر تباین آن‌ها، نه اشتقاق یکی از دیگری. اگر هم در پاره‌ای از آیات یا روایات، اشاراتی به برخی از مسائل علوم طبیعی یا علوم انسانی شده است، کاملاً «بالعرض» و «حاشیه‌ای» است؛ یعنی جزو امور ذاتی و گوهری دین نیست و فقدان این قبیل اشارات و تعالیم، موجب نقصان دین نیست.

۱-۳. حتی درباره «عقاید» (جهان‌بینی) از قبیل «توحید» و «معاد» نیز دین به‌صورت اقلی سخن گفته است. برای مثال، هیچ کس نمی‌تواند اثبات کند که دین درباره «ذات و صفات خداوند»، حداکثر ممکن را بیان کرده است. این همه نزاع و اختلافی که میان حکمای الهی درباره این قبیل مسائل شکل گرفته و پایان نیز نیافته است، به‌روشنی نشان می‌دهد که متون دینی، پاسخ‌گوی سؤالات آن‌ها نبوده است.

۱-۴. از اهم بارهایی که نباید بر دوش دین نهاد، بار «حکومت دینی کامل» است. دین درباره حکومت، اگر حرفی دارد، حرف «اقلی» است، نه «اکثری» و حرف اقلی‌اش هم درباره «مشروعیت» است، نه «مدیریت» و تازه همان مشروعیت هم با مدیریت ارتباط وثیق دارد. در جامعه پیچیده کنونی، حکومت به بیش از «قواعد حقوقی» و «اخلاقی» محتاج است؛ یعنی «علوم انسانی» برای تدبیر جامعه ضرورت دارد، اما دین درباره علوم انسانی، اگر هم سخنی دارد، سخن «اقلی» است. از این رو، با «فقه اقلی» و «علم اقلی» نمی‌توان بار حکومتی موفق و کامل را بر دوش دین نهاد. حتی آن فقه اقلی و علم اقلی نیز در مقام ثبوت و نفس الامر است و در مقام اثبات و در دستان ما، از آن هم اندک‌تر و ناچیزتر است.

۱-۵. دینی که می‌خواهد جاودان و خاتم باشد، راهی ندارد جز اینکه هسته و رشته مشترکی را که در خور همه آدمیان در همه ادوار و اعصار است، معرفی کند و از فروع و حواشی و شئون ویژه پاره‌ای از مواضع و مقاطع درگذرد، وگرنه چون جامه‌ای خواهد شد برای اندام یک جامعه و یک منطقه و یک دوره خاص و نه بیشتر. این گفته نیز دلالت بر حداقلی بودن دین دارد.

۱-۶. از سوی دیگر، روایات اسلامی از آسیب جعل، تحریف و نابودی مصون نمانده‌اند. بسا روایات که گفته شده و به ما نرسیده است. از این رو، در متون دینی نقص‌های جدی افتاده و اینک به‌صورت ناقص و ناخالص به دست ما رسیده است. عرضیات قرآن هم می‌توانسته غیر از این باشد که اکنون هست و با طولانی شدن عمر پیامبر اکرم صلی ا... علیه وآله وسلم، حجم قرآن هم می‌توانست بسی افزون‌تر باشد و به این ترتیب، هدایت‌گری و ابهام‌زدایی و نکته‌آموزی‌اش بسی بیش از این باشد که اکنون هست. به‌علاوه، معرفت دینی هم در تزاید و تکامل و قبض و بسط است و آیندگان شاید این دین را بسی پیراسته‌تر و دقیق‌تر از ما فهم کنند. حال برای آنکه معتقد باشیم غرض خداوند از ارسال رُسل و انزال کتب برآمده، چاره‌ای نداریم جز اینکه بگوییم حداقل هدایت لازم برای مردمان، از میان همین زیادت‌ونقص‌ها، جعل‌ووضع‌ها، ذات‌وعرض‌ها و قبض‌وبسط‌ها به سلامت عبور کرده و به دستشان رسیده است، نه بیشتر و گرنه پیداست که اگر دین، سالم‌تر و پُرمایه‌تر از اینکه اکنون هست، به دست ما می‌رسید، لاجرم هدایت‌مان کامل‌تر و اختلاف‌مان کمتر بود. پس هدایت دین، هدایت اقلی است که با تاریخش می‌سازد.

۱-۷. از «اکمال دین» هم که در قرآن به آن اشاره شده است، نمی‌توان بینش اکثری را نتیجه گرفت. کسانی به خطا، «کمال دین» را به معنای «جامعیت دین» یا به معنای «کمال معرفت دینی» گرفته و یا بین «کمال اقلی» و «کمال اکثری» فرق ننهاده‌اند که هر سه خطاست. «کامل بودن» و «جامع بودن» با هم تفاوت دارند. «جامع بودن» یعنی دربرگیرنده همه چیز بودن، اما «کامل بودن» یعنی دین نسبت به هدف خود، چیزی کم ندارد. کمال دین را باید در نسبت با هدف خداوند از ارسال ادیان و کارکرد ویژه دین معنا کنیم. دین برای آنچه آمده (یعنی «هدایت اقلی») کامل است و چنان نیست که نسبت به همه انتظارات ممکن ما، کامل باشد. پس دین (نه معرفت دینی) «کمال» دارد، نه «جامعیت» و کمالش هم «اقلی» است و نه «اکثری».

۱-۸. حتی بسط ناشی از اجتهاد نیز اقلی بودن دین را تغییر نمی دهد، زیرا اجتهاد، ماهیت چیزی را دگرگون نمی کند و اقلی بودن جزء ماهیت معارف و احکام دین است.

■ **نقد و ابطال نظریه بینش حداقلی نسبت به دین**

۲-۱. برخلاف این نظر، مسیر منطقی برای یافتن قلمرو دین، مراجعه به خود «دین» است، نه گمانه‌زنی‌ها و حدسیات پیشینی. یک انسان مؤمن، به دنبال مشخص کردن انتظار خود از دین نیست، بلکه در پی آن است که ببیند دین از وی چه انتظاراتی دارد و در چه حوزه‌هایی از زندگی‌اش نظر داده است. انسان پس از آنکه به «حقانیت دین» پی برد و به آن «ایمان» آورد، در حدود و گستره احکام و معارف دینی، چون و چرا نمی کند، بلکه لازمه ایمان حقیقی آن است که «تسلیم» این احکام و معارف باشد و به آن‌ها گردن بنهد. در غیر این صورت، گرایش او به دین، واقعی نیست و یا دست کم نمی‌توان آن را «ایمان» قلمداد کرد.

۲-۲. حال چنانچه تنها به قرآن کریم مراجعه کنیم، با حجم فراوانی از آیاتی روبه‌رو می‌شویم که درباره موضوعات مختلف اجتماعی است. روابط خانوادگی (ازدواج، مهریه، روابط زناشویی، حل اختلافات خانوادگی، طلاق، تربیت فرزند)، مناسبات اقتصادی (قرض، رهن، ارث، بیع) پیروی و اطاعت از اولی‌الامر، جنگ و صلح، حقوق مدنی، جزایی و بین‌المللی و... علاوه بر این، چند برابر آیات قرآن، در احادیث نقل شده از پیامبر اکرم صلی ا... علیه وآله وسلم و ائمه اطهار علیهم‌السلام نیز با همین قبیل مسائل روبه‌رو هستیم. بنابراین به‌طور قطع می‌توان گفت که احکام و معارف اسلامی، تنها به عبادیات و حوزه فردی اختصاص ندارد، بلکه حوزه اجتماعی را نیز در برمی گیرد و هرگز چنین نیست که بسیاری از مسائل را به عرف واگذار کرده باشد. اسلام که در بسیاری از شئون زندگی سخن گفته و در هر کدام نیز احکام و قواعد متعددی را عرضه داشته، دین اقلی است یا اکثری!؟ علاوه بر این، آیا هیچ انسان عاقلی می‌تواند بپذیرد که چون برخی جزئیات زندگی دنیوی (از قبیل خوردن گوشت خوک و یا مشروبات الکلی) در شقاوت اخروی انسان مؤثر هستند، دین به آن‌ها پرداخته، اما امور اساسی و بسیار مهمی همچون نظامات سیاسی و اقتصادی جامعه، که تأثیر انکارناپذیری دارند، مورد غفلت دین قرار گرفته است!؟ مغالطه نظریه دین اقلی و اکثری در این نهفته است که برای پرسش انتظار انسان از دین، تنها دو صورت و گزینه معرفی می کند؛ یکی دین اکثری که به‌روشنی باطل است، زیرا با مراجعه به دین درمی‌یابیم که به‌عنوان مثال، درباره بسیاری از علوم طبیعی، سخنی نگفته است، و دیگری دین اقلی که چون تنها دو صورت و گزینه فراروی ماست، ناچار باید به صحت همین رویکرد (یعنی دین اقلی) اعتراف کنیم. حال آنکه برای این پرسش، حالت سومی نیز می‌توان فرض کرد که همین نیز صحیح است.

۲-۳. تقسیم دین به «دین دنیوی» و «دین اخروی» نیز باطل و نوعی مغالطه است. اگرچه زندگی انسان به دو بخش «زندگی در دنیا» و «زندگی در آخرت» تقسیم می‌شود، اما معنای این واقعیت آن نیست که امور زندگی دنیوی انسان از امور زندگی اخروی او جداست، بلکه همین زندگی دنیوی است که چگونگی زندگی اخروی را تعیین می کند؛ چنان که روایات، دنیا را «عرصه عمل» و آخرت را «عرصه حساب همین اعمال دنیوی» معرفی می کند. بنابراین غرض از فرستادن دین به‌سوی انسان، «تنظیم زندگی دنیوی» اوست تا به سعادت اخروی دست یابد، نه چیز دیگر. بر مبنای معارف اسلامی، ما معتقدیم که انسان می‌تواند از همه زندگی دنیوی خویش در راستای سعادت اخروی‌اش بهره ببرد؛ به گونه‌ای که تمام اعمال و رفتارهایش برای زندگی دیگرش نافع افتد. به هر حال، مسلم است که انسان در آخرت، آنچه را در همین دنیا کاشته، برداشت می کند؛ چرا که دنیا مزرعه آخرت است. برای مثال، در قرآن می‌خوانیم که اعمال ناصواب در زندگی دنیوی، شقاوت اخروی را به دنبال خواهد داشت: «إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا»: در حقیقت کسانی که اموال یتیمان را به ستم می‌خورند، جز این نیست که آتشی در شکم خود فرو می برند و به‌زودی در آتشی فروزان درآیند. زندگی این جهان و زندگی آن جهان به یکدیگر «پیوسته» است. این دو زندگی از یکدیگر «جدا» نیست؛ بذر آن زندگی در این زندگی و به‌دست خود انسان کاشته می‌شود و سرنوشت آن زندگی در این زندگی به‌وسیله خود انسان تعیین می‌شود. ایمان و اعتقاد مطابق با واقع، خلق و خوی انسانی و منزه از حسادت‌ها، مکرها، حقدها، کینه‌ها و غل و غش‌ها، و نیز اعمال صالح که در راستای تکامل فرد و جامعه انجام می گیرد همچون خدمت‌ها، اصلاح‌ها و... همه سازنده زندگی سعادتمندانه اخروی برای انسان هستند.

۲-۴. کارایی «عقل»، چه به لحاظ کشف مصالح فردی و چه به لحاظ کشف مصالح اجتماعی، تنگ‌دامنه است. در اینکه نیروی عقل برای «تدبیرهای جزئی و محدود زندگی» ضروری و مفید است، بحثی نیست، اما در دایره کلی و وسیع، این گونه نخواهد بود. انسان قادر نیست طرحی کلی برای همه مصالح زندگی شخصی خود، که همه را در برگیرد و منطبق بر همه مصالح زندگی او باشد، بریزد. اگرچه برخی مدعی خودکفایی انسان به‌واسطه برخورداری از عقل شده‌اند، اما حتی مفهوم «سعادت» نیز در ادبیات آن‌ها مبهم و مناقشه‌برانگیز باقی مانده، زیرا همچنان خود «انسان» و استعدادهایش ناشناخته باقی مانده است. بالاتر اینکه انسان موجودی اجتماعی است و در «زندگی اجتماعی»، هزاران مسئله و معضله رخ می دهد که محتاج گره‌گشایی و علاج است تا سعادت جمعی حاصل آید. اگر مسئله «حیات ابدی» و جاودانگی روح و تجربه نداشتن عقل نسبت به جهان دیگر را به این پیچیدگی‌ها و تنگناها اضافه کنیم، مسئله بسی مشکل‌تر می‌شود. این است که عقل انسان متواضعانه اعتراف می کند که سخت محتاج هدایت و دست‌گیری بیرونی است؛ یعنی نیاز به یک طرح جامع و کلی و هماهنگ دارد که کمال و سعادت انسان را به دنبال داشته و خطوط اصلی و روش‌ها، بایدها و نبایدها، خوب‌ها و بدها، هدف‌ها و وسیله‌ها و... را مشخص کرده باشد. دستگاه خلقت، این بزرگ‌ترین نیاز را مهمل ننهاده و از افقی فراتر از عقل انسان، یعنی افق «وحی»، آن را برآورده کرده است. به راستی نظام‌آفرینش، که نیازهای کوچک و غیرضروری را برآورده ساخته، چگونه ممکن است از ضروری‌ترین نیازهای انسان غفلت کرده باشد!؟

پیک اندیشه

معاون وزیر ارشاد:

هدف از «عیدانه کتاب»، سوق دادن یارانه به سمت کتابفروشی‌هاست

سیدعباس صالحی، معاون فرهنگی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با اشاره به طرح عیدانه کتاب اظهار کرد: این طرح در ادامه طرح «کتابفروشی به وسعت ایران» و برای سوق دادن یارانه کتاب به سمت کتابفروشی‌ها آغاز شده است. به گزارش خبرگزاری کتاب ایران (ایبنا)، سیدعباس صالحی، معاون فرهنگی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در ادامه برنامه «دیدار با اهالی نشر و کتاب در کتابفروشی‌ها» با حضور در انتشارات اقبال با مسئولان این انتشارات دیدار و گفت‌وگو کرد. معاون فرهنگی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در این دیدار درباره اخبار منتشر شده مبنی بر بازبینی انبوهی از کتاب‌ها در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی توضیح داد: قبلا این موضوع را اعلام کرده‌ام که ما بر اساس ضوابط نشر و مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی عمل می کنیم و معیار عملکرد ما، این ضوابط و ساختار است. کتاب‌ها نیز بر همین اساس مجوز می گیرند و طبیعتاً کتاب‌هایی که مجوز می گیرند، مورد حمایت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی خواهند بود. معاون فرهنگی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در پاسخ به سؤال دیگری درباره تغییر برخی دبیران کارگروه‌های ممیزی بررسی کتاب در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز گفت: بر اساس ضوابط شورای عالی انقلاب فرهنگی، دبیران کارگروه‌ها هم در استان‌ها و هم در تهران باید به تأیید هیئت نظارت برنشر برسند. در طول دو سال اخیر به دلایل مختلفی از قبیل تقاضای خود دبیران یا نیاز به برخی تغییرات اداری، تغییراتی در این حوزه‌ها صورت گرفته است. معاون فرهنگی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در ادامه، به آغاز طرح عیدانه کتاب اشاره کرد و گفت: این طرح با ثبت‌نام و تأیید ۲۷۰ کتابفروشی برای مشارکت، در آستانه نوروز آغاز شده است اما موضوعی که همواره در زمینه یارانه کتاب مطرح بوده، محروم ماندن کتابفروشی‌ها از این سبد حمایتی بوده است که معاونت فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با اجرای طرح‌هایی در سال جاری، این یارانه‌ها را به سمت کتابفروشی‌ها سوق داد. یکی از آنها طرح کتابفروشی به وسعت ایران بود که در هفته کتاب اجرا شد و دیگری طرح «عیدانه کتاب» است که در آستانه نوروز اجرای آن آغاز شد. وی با ابراز امیدواری نسبت به استقبال مردم و بهره‌مندی آنها از تخفیف ۲۰ درصدی در خرید حداکثر ۱۰۰ هزار تومان کتاب، با حمایت معاونت فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی یادآور شد: برای ثبت‌نام، رصد و اجرای این طرح، سامانه‌ای پیش‌بینی کردیم که علاوه بر فراهم کردن زمینه اجرای مناسب این طرح، به سامان بخشی مجدد وضعیت کتابفروشی‌ها نیز کمک می کند.

مدیرعامل خانه کتاب اعلام کرد

تولید ۷۴ هزار عنوان کتاب در سال ۹۴

مدیرعامل خانه کتاب با اعلام اینکه امسال ۷۴ هزار عنوان کتاب در کشور تولید شده است، گفت: آمار انتشار کتاب در سال‌های ۴۸ و ۴۹ در بهترین حالت چیزی نزدیک به ۸ هزار عنوان کتاب بوده است.

به گزارش خبرنگار کتاب ایرنا، مجید غلامی جلیسه در آیین گرامیداشت «۲۰ سال انتشار نشریه جهان کتاب» افزود: در مقایسه با حجم انبوه کتاب‌هایی که تولید می شود، تعداد افرادی که آثار خوب را گلچین و به مخاطب معرفی کنند، رضایت بخش نیست؛ ما نیاز داریم مجله ای داشته باشیم تا علاقه مندان بتوانند با آثار نویسندگان و ناشران خوب آشنا شوند و از میان حجم انبوه کتاب، اثر مورد نیاز خود را پیدا و مطالعه کنند. وی «جهان کتاب» را تنها مجله تخصصی در حوزه «کتاب» معرفی کرد؛ به طوری که افراد با مراجعه به آن می توانند با کتاب‌های خوبی که اخیراً منتشر شده است، آشنا شوند.

انتصاب در خور و شایسته
جناب آقای حجت‌الاسلام رئیسی
را به تولیت آستان قدس رضوی
تبریک عرض می نمائیم.
جمعی از سهام داران پدیده
۹۴۵۰۵۲۳۹/پ

خانم دکتر پورقیاس
خدمت صادقانه شما بر کسی پوشیده نیست
دعای خیر ما بدرقه راهتان باد
نهبندان- باقری و بانو
۹۴۵۰۲۸۵۶/پ

استاد ارجمند
جناب آقای دکتر عباس حیدری
ریاست محترم دانشکده پرستاری و مامائی
ارتقاء جنابعالی را به مقام شامخ استادی دانشگاه علوم پزشکی مشهد تبریک می گوییم.
سعید واقعی
۹۴۵۰۵۰۲۹/م

دوست گرامی
سرکار خانم دکتر افسون فضلی نژاد
ارتقاء شما را به مقام شامخ استادی تبریک عرض می نمایم
دکتر فاطمه بهمنش
۹۴۵۰۳۱۷۱/ق

دوست و همکار گرامی
سرکار خانم دکتر افسون فضلی نژاد
با کمال مسرت ارتقاء جنابعالی را به مقام شامخ استادی تبریک عرض می نماییم.
دکتر ذبیحیان- دکتر مستعان
۹۴۵۰۴۶۳۱/ق

دوست گرامی
سرکار خانم دکتر پوران لایق
ارتقاء شما را به مقام شامخ استادی تبریک عرض می نمایم.
دکتر فاطمه بهمنش
۹۴۵۰۳۱۶۵/ق

سرکار خانم دکتر فرزانه فرخ فر
با کمال مسرت موفقیت های علمی شما را صمیمانه تبریک گفته
و برای شما توفیق روزافزون آرزومندیم.
خانواده فرخ فر
۹۴۵۰۴۰۳۱/پ

ریاست محترم
بانک ملت شعبه سناباد
جناب آقای وکیلی
و پرسنل محترم
آقایان: فرحناکی، کاظمی، قاسم پور، منصوری خاکپور، شجاع بهار، خادمی، حسینی، موسوی کوه نشین، ابراهیم زاده، ملازاده، خلوت ساقی، محمدی، سعیدی، نظری و خانمها: مشیریان، کلالی، رحی رضایی، دیوان پور
کارآمدی لیاقت و محبوبیت بیانگر تعهد شماست آرزوی سلامتی و بهروزی را در پایان سال ۹۴ و در آستانه سال ۹۵ برای شما و خانواده محترمتان از خداوند منان خواستارم.
مهدی سزاوار رحمت
۹۴۵۰۴۵۹۴/ق

تبلیغ پدیده‌ای فرهنگی است

فرزند دلیر و چابک
آقای ایلیا تقوی
کسب مدال طلای کاتا، مدال طلای کوبودو و مدال برنز کمیته در سی و هفتمین دوره مسابقات ایشین ریو کاراته قهرمانی کشور و نیز کسب عنوان فنی ترین و امتیازآورترین کاراته کار در این دوره از مسابقات را صمیمانه به شما و استاد دلسوز و زحمتکش شیهان عرفانی مربی اسبق تیم ملی ایران و گرجستان، که به حق موفقیت های شما مرهون دانش بالای ایشان می باشد صمیمانه تبریک می گوییم
استاد علی اسکندری
استاد محمد روشنایی، استاد مجید صمدی
۹۴۵۰۲۷۲۸/ق

((مناقصه عمومی))
بیمارستان رضوی در نظر دارد؛ نسبت به خرید کیف بیمار از طریق مناقصه اقدام نماید.
متقاضیان واجد شرایط در صورت تمایل می توانند، جهت دریافت شرایط مناقصه از تاریخ درج آگهی لغایت مورخ ۹۴/۱۲/۲۲ در ساعت اداری به بیمارستان رضوی، طبقه چهارم فاز ۲، اتاق ۹۱۴ مراجعه نموده و پس از تکمیل اسناد مذکور نسبت به ارائه آن حداکثر تا پایان ساعت اداری مورخ ۹۴/۱۲/۲۴ اقدام نمایند.
۱/۹۴۵۰۴۹۹۸

آگهی فراخوان
مناقصه عمومی شماره ۹۴/۳۰۱ (دو مرحله ای) (نوبت اول)
شرکت توزیع نیروی برق استان خراسان رضوی
این شرکت در نظر دارد اجرای پروژه های عمرانی تامین برق روستای آب تلخ سرخس و برقرسانی به مسکن مهر شهرستانهای سبزوار، فریمان و کاشمر را از محل اعتبارات طرح تملک دارائی های سرمایه ای با مبلغ برآوردی ۳/۴۱۲ میلیون ریال، از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. لذا از تمامی داوطلبان دارای صلاحیت دعوت می شود جهت دریافت، تکمیل و تحویل اسناد مناقصه به شرح درج شده در سایت شرکت به آدرس اینترنتی www.kedc.ir و یا سایت توانیر به آدرس اینترنتی www.tavanir.org.ir و همچنین پایگاه ملی مناقصات www.iets.mporg.ir مراجعه فرمایند.
دفتر روابط عمومی شرکت توزیع نیروی برق استان خراسان رضوی
۱/۹۴۵۰۴۹۷۶

نجات آب کشاورزی در گرو آگاهی و حضور همگانی
آگهی مناقصه شماره ۹۴/۱۷-۶۴
۱- موضوع مناقصه: مناقصه تعمیر و نگهداری تجهیزات برقی و مکانیکی ساختمان های شرکت آب منطقه ای خراسان رضوی در سطح شهر مشهد
۲- نوع مناقصه: دو مرحله ای
۳- برآورد اولیه پروژه: ۱/۹۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال
۴- مبلغ تضمین شرکت در مناقصه بصورت واریز وجه نقدی، ضمانتنامه بانکی یا اوراق مشارکت : ۹۷/۵۰۰/۰۰۰ ریال
۵- مهلت و نحوه دریافت اسناد مناقصه: تا مورخ ۹۴/۱۲/۲۴ از طریق سامانه ستاد به آدرس: www.setadiran.ir
۶- آدرس دستگاه مناقصه گزار: مشهد، بلوار خیام، خیام جنوبی ۳۵، شرکت آب منطقه ای خراسان رضوی تلفاکس: ۰۵۱-۳۷۶۱۷۰۱۱
۷- مهلت و نحوه تحویل اسناد مناقصه: تا تاریخ ۹۵/۱/۲۱ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) تذکر: ضمنا لازم است کلیه متقاضیان با توجه به ابلاغیه الزام بکارگیری سامانه تدارکات الکترونیکی دولت «ستاد» وارد سامانه www.setadiran.ir شوند و مراحل عضویت خود را انجام دهند.
http://www.khrw.ir
http://iets.mporg.ir
www.setadiran.ir
شرکت آب منطقه ای خراسان رضوی
۱/۹۴۵۰۵۱۴۵